

Mod nye højder

Traditionsfest nr. 6

Allan Michaelsen fik som sædvanlig skabt den perfekte atmosfære med nogle kvikke bemærkninger og grovheder på det niveau, hvor alle synes det er sjovt. Og så ved alle hvad man har at rette sig efter.

Forandringen frydede

Traditionsfest på en ny måde

Hvad gør vi nu - lille du. Synger Kim Larsen. Og sådan har festudvalget det også. For nok skal traditionsfesten leve op til sit navn, men der må jo godt ske lidt nyt - og det lykkedes. For nok blev der igen snakket, så mange må have været fuldkommen hæse næste dag - selv om stemmebåndene fik noget smørelse i løbet af aftenen - men der blev også fundet på nye ting.

Allan Michaelsen bød som sædvanlig velkommen og kunne konstatere, at det med traditionerne stadig gjaldt. For vi får stadig tilskud fra myndighederne for at tage os af Niels Haarbye. Til gengæld var der jo noget helt nyt. Succestræner Bosse Håkansson var mødt frem fra verdens navle - også kendt som Tuse Næs. Bosse havde fået deltagelsen i fødselsdagsgave, da han rundede de 70 år. Så glemt var al snak om kørepenge og betalingsring. Allan kunne fortælle, at da han sammen med Christian Andersen var træner i AB var Bosses to sønner Stefan og Niklas der også. De havde fået besked på, at de skulle tage lange skridt for at spare på støvlerne.

Allan bød velkommen til årets toast master, som havde haft alvorlige problemer med at kvalificere sig.

- Man skal nemlig være over 160 centimeter for at kunne komme i betragtning, så John Andersen har måttet ligge i stræk, sagde Allan.

John Andersen måtte op på en skammel for at markere sig. Han kunne fortælle, at oprindeligt var han faktisk lige så høj, som han nu var med lidt hjælp. Han havde bare måttet løbe så meget for at rage kastanjerne ud af ilden for de andre, at han var blevet slidt ned.

Og så blev løbet givet frit. Der var god mad, der var noget nær høflig selvbetjening, men det gik da. Og der blev snakket, gasset, grinnet, skålet, fortalte historier af mere eller mindre tvivlsom værdi.

Vi venter på næste udspil. Som altid bliver næste fest den sidste fredag i oktober.

Bladet er skrevet og redigeret af Niels Rasmussen, og Brian L. Jensen har taget billederne og Jan Andersen har stået for trykningen.

Tidligere toastmaster Palle "Etben" Hansen havde igen forladt den fynske hovedstad og underholdt vanen tro. Principielt skal der være lidt gas til den tidligere B 1909er Niels Thorn – så det var der.

Vinderne Carsten Jønsson, Benny Olsen, Niels Rasmussen, Torben Nielsen og Thomas Larsen fik en stor fadøl i præmie.

Poul Erik "Moller" Thygesen redegjorde for nogle seksuelle muligheder via forskellen mellem mænd og kvinder. Noget mandehørm skulle der jo til.

Flemming Nielsen skulle også levere en historie, og det havde han vanen tro forberedt særdeles godt.

Frank Mathiesen havde ikke overraskende en lille sjofert på programmet. Man skal jo ikke forskrække nogen.

Tommy Troelsen var som tidligere toastmaster naturligvis inviteret – blandt andet for at fortælle historier, det gør han jo mesterligt – ikke mindst fordi han optræder med mimik og fagter. Så vi fik sjove historier om en målmand fra Nykøbing Mors, der mødte op i en solid brandert til en kamp og tog bolden og gik sin vej, da den rullede hen imod ham og han hørte tilråbet "Det er din" og den om den letlevende dame, der fik at vide, at det menneskelige legeme rummer 5-6 liter blod. hendes svar på hvor meget hun mistede, når hun havde menstruation var: Ca. 8.000 kr.

Formand Olsen i dyb koncentration for at få styr på bolden. Klubben går det bedre med.

Hårdt brug for omklædningsrum

Formand Olsen fortalte om en klub der er hårdt presset når det gælder faciliteterne

Et fast indslag ved traditionsfesten er formand Benny Olsens redegørelse for "rigets tilstand". For det er jo ikke alle de fremmødte, der har deres daglige gang i klubben.

Og det var ret så positive meldinger der kom: - Jeg plejer ved denne lejlighed kort at redegøre for, hvordan tilstanden er pt. Her i B 1903. I forhold til sidste år er der måske ikke sket så meget - og så alligevel.

Vi har fortsat styr på økonomien - selvom vi nok ikke her ved årets slutning når op på en egenkapital på 500.000 kr., som var vores mål.

Men der er faktisk sket en hel del på anlægget. Som I selv kan se, er begge toiletter her i kælderen blevet totalt renoverede, ligesom der er brugt yderligere 450.000 kr. på andre forbedringer af klubhus og anlæg. Alt i alt har vi fået ekstraordinære tilskud til forbedring af klubhus og anlæg for ca. 600.000 kr. Men det er også nødvendigt, for det er et efterhånden meget slidt klubhus.

Samtidig er vi i dialog med kommunen om udbygning af klubhuset, så vi kan få nogle flere omklædningsrum,

mødelokaler og nogle ordentlige køkkenfaciliteter. Det er dog en proces, der tager tid igennem det bureaukratiske hierarki, inden den - måske - når helt op på politikernes bord.

Vi arbejder dog videre på opgaven, idet det er helt afgørende, at vi får flere omklædningsrum, hvis vi dels skal kunne klare den store efterspørgsel, der er på medlemstilgangen til B 1903, og dels skal kunne leve op til de krav, som DBU stiller til omklædningsfaciliteter, når der skal spilles kampe på et vis plan.

Et eksempel er, at vi for to år siden måtte trække vores U19 hold, mens vi i dag kan mønstre to U19 hold og fire U17 hold og samtidig har vi venteliste til alle vores ungdomshold fra U5 til U11.

Og endelig kan jeg også fortælle, at vi har lavet en ny tøjaf tale med Adidas, der bl.a. indebærer, at alle medlemmer af B 1903 kan købe støvler og andet sportstøj til særdeles fordelagtige og konkurrencedygtige priser i Brønshøj Sport. I skal blot meddele, at I kommer fra B 1903, og I kan se mere på vores hjemmeside.

Henrik Vestergaard lyttede intenst med.

Niels Haarbye havde været ved at lokke fem holdkammerater i uføre med whisky efter sengetid. Synderne blev opdaget, men for at noget ikke skulle gå til spilde delte Haarbye og træner Niels-Christian Holmstrøm de seks whisky.

Erik Petersen, tidligere toastmaster Paul Aabling og B 1903s svar på Usain Bolt og Lionel Messi – også kendt som Bo Skovbjerg – er altid klar til lidt tant og fjas.

Jan Flodin, Jens Sass og Flemming Hansen er fast inventar ved festen.

Benny Johansen, Poul Sedam og Birger Topp nød den gode mad og de udmærkede drikkevarer

Tom Gisselbæk, Niels Haarbye og Henrik Ibenfeldt hyggede sig noget så gevaldigt.

1.000 kr. ændrede karrieren

Bent Kristiansen sørger for mange praktiske ting omkring traditionsfesten, men der er trods alt også tid til at more sig

Af Niels Rasmussen

Pengefodbold blev først indført i Danmark i 1978. Men det var et beløb på 1.000 kr., der kom til at ændre Bent "Benner" Kristiansens karriere allerede i 1973.

- Jeg spillede i HIK, hvor jeg havde afløst Ole Madsen som centerforward, og da jeg kom ind som soldat, var jeg så uheldig, at jeg efter rekruttiden i Farum skulle aftjene min værnepligt på Bornholm. Men der var en løsning: En af mine soldaterkammerater var villig til at bytte med mig, så han ville tage turen til Bornholm, så jeg kunne blive på Sjælland og fortsætte med at spille for HIK. Han skulle bare have 1.000 kr. som kompensation. Jeg forelagde ideen for HIKs holdleder Jørgen Silcowitz, men den købte bestyrelsen ikke – trods pres fra nogle af mine medspillere. HIK ville maksimalt slå halv skade. Så jeg måtte af sted til Bornholm, fortæller Benner.

- Jeg meldte mig i Rønne, og det blev til en halv snes kampe og lige så mange mål. Ved afslutningsfesten på Bornholm var de gamle Rønnespillere Niels Thorn og Jørn Damm også tilstede, og de sagde til mig, at jeg da skulle melde mig ind i B 1903, når jeg var færdig som soldat. Så det valgte jeg at gøre.

- Faktisk havde jeg mange år i forvejen forsøgt at blive medlem af B 1903. Jeg er født på Amager, men da jeg var seks år flyttede vi til Hellerup, og det var meningen, at jeg skulle spille i B 1903, men der var ikke plads, så det blev i stedet til HIK på opfordring fra en af mine klassekammerater.

- Tanken om at spille for B 1903 på det tidspunkt er måske den eneste gang i mit liv jeg har tænkt stort, siger Benner.

- Jeg var for at sige det tydeligt en lille lort, og på min plads i angrebet havde jeg det specielt svært, når vi mødte Frem eller B 1903. De havde i mine øjne nogle store brød i forsvaret, der hed Lars Larsen eller Svend Andresen. Jeg følte, at jeg var 140 cm og at de var lidt under to meter, siger Benner.

- Vi havde en rimelig årgang 1952 i HIK, og vi nåede pokalfinalen mod Fremad Amager. den blev spillet i Vanløse Idrætspark.

- Jeg var kun yngling, da jeg blev hevet op på 1. holdet, der havde mistet Ole Madsen, der var kommet til skade i en landskamp i Norge.

Men selv en status som divisionsspiller i HIK og succes hos Rønne var ingen garanti for en plads i den bedste trup i B 1903. 1. og 2. holdet var udtaget, og så måtte Benner ned i sekundatruppen fik han at vide af træner Vince McNeice. Så jeg fik Erik Larsen og Henrik Vestergaard som trænere. Jeg kom på 3. holdet, der bl.a. talte Paul Aabling, Tom Gisselbæk, Benny "Bøf" og Erik Petersen, så det var jo yderst kvalificeret. Derefter kom jeg på DS-holdet med bl.a. Ole Forsing.

- Sådan var det dengang, og det var da fair nok, men jeg kom hurtigt op blandt de bedste og i løbet af kort tid var jeg med på 1. holdet. Jeg var med på den berømte tur til

Kijev, hvor vi mødte Dynamo i bidende kulde, Det blev dog kun til en plads på bænken, fortæller Benner.

Fra da af gik det fremad. Han kom på 1. holdet, der fire gange i løbet af 1970'erne sikrede sig medaljer med guldet i 1976 som højdepunktet.

- Jeg fik debut på 1. holdet i en kamp mod AGF, hvor jeg fik 10-15 minutter. Jeg kan huske, at jeg ville spille tilbage til Søren "Knald", men jeg kom til at spille en af deres helt fri. Heldigvis scorede han ikke, men jeg fik ikke så lidt af et møgfald. I 1973 kæmpede vi for ikke at rykke ud, og så startede vi på en frisk i 1974, hvor det blev til bronze. Jeg var ude og inde på holdet, og så blev det rigtig godt i 1975, hvor vi desværre misbrugte otte ud af 11 straffespark. Det kostede DM-titlen. Jeg frygtede virkelig at blive sat til at skyde. Til gengæld gik det særdeles fint i 1976, hvor vi fik Erik Dennung som træner. Det var fantastisk. 4-0 mod OB og 5-1 mod de regerende mestre fra Køge. I slutfasen var det ved at kikse og før den sidste kamp lå vi lige med Frem. Vi vandt noget heldigt i Vejle, mens Frem dummede sig i Næstved med 0-0.

- Vi spillede Europa Cup. det var store oplevelser, hvor vi var tæt på sensationen efter at have elimineret Trabzonspor og derefter Köln i 2. runde. Vi røg ud efter forlænget spilletid. Men det var trods alt flødeskummet at være med til den slags kampe. - I 1976 fik jeg to kampe på U-lands-holdet. Vi slog Norge med 2-1 i Haugesund. Jeg lagde op til det mål, som Preben Elkjær scorede. Vi havde Tommy Troelsen som træner. Jeg var også med på Alliancens hold i Tyrkiet. Det var ellers mest Brønshøjspillere.

- I 1979 kom Finn Schmidt Jensen til, og så lå det til, at vi skulle kopiere Liverpool med den store hovedstødstærke John Toshack og den mindre og vævre Kevin Keegan, og vi vandt pokalturneringen.

- I 1978 blev vi jo professionelle. Lønnen lød på 1.000 kr. om måneden til alle. Det blev dog lavet om næste sæson med lønforskelle. I 1981 blev der for få timer i døgnet til at det kunne hænge sammen med fodbold på eliteniveau, familie og bankjob. Det blev til lidt spredte comebacks for at hjælpe i krisesituationer. Jeg spillede ellers på et ganske glimrende 6. hold og senere blev det til kampe på oldboys-holdet, der vandt landspokalfinalen to år i træk.

- I 1986 kom med ind i prof-afdelingen som leder, og der sad jeg frem til FC København blev skabt. Senere kom jeg også ind i FCKs bestyrelse, hvor jeg sad i fire år, og det var på mange måder en stor oplevelse, hvor der var mulighed for at lære noget, siger Benner.

I de senere år har der været noget arbejde i amatørafdelingen, hvor der virkelig skulle ryddes efter nogle grimme år med sløj økonomi. Med al det engagement og den involvering sig i klubben kan det ikke undre, at Benner også var med på ideen, da Allan Michaelsen for et halvt dusin år siden kom og foreslog, at B 1903 skulle kopiere den traditionsfest, som han havde stiftet bekendtskab med i sin tid i OB.

Bent Kristiansen måtte til Bornholm for at være soldat og tog afsked med HIK og kom til B 1903 via Rønne

Thomas Larsen fra vinderholdet har sendt festarrangør Bent Kristiansen på rumpetten, der gives ingen erstatning for klasse.

- Det har været skæet at være med til i samarbejdet med Allan, Erik Larsen og Flemming Ahlberg. Vi lærer lidt hen ad vejen og ændrer lidt på konceptet for at forsøge at gøre det bedre og bedre fra år til år, siger Benner, der er vært, når Poul Kristiansen kommer fra det nordjyske for at deltage.

For et par år siden mistede Benner sin kone Helle, men midt i den triste oplevelse kunne han glæde sig over, at han i hvert fald havde et enormt kontaktnet i B 1903, hvor han altid kunne finde nogen at tale med.

- Jeg har vel et forholdsvis veludviklet socialt net. I 1976 havde vi måske ikke det bedste hold, men vi stod sammen, og når man har den samme holdning, så kan man altså komme langt og vi vandt altså DM. I det hele taget synes jeg, at B 1903 står for den holdning, at vi bakker hinanden op, siger Benner, der arbejdsmæssigt nu har skåret lidt ned, så han har fri hver onsdag.

Fakta:

Bent Bjerregaard Kristiansen

Født: 14.06.1951

I lære som bankmand i Hellerup Bank i 1968. Arbejder nu i Jyske Bank.

Indmeldt i **HIK** 1962
Debut på 1. holdet i 1968
92 kampe 54 mål

Indmeldt i **Rønne** 1973
10 kampe, 10 mål

Indmeldt i **B 1903** 1973
243 kampe 86 mål
14 Europa Cupkampe, 7 mål (rekord i B 1903)

Medaljer:
1974: Bronze
1976: Guld
1977: Sølv
1979: Bronze
1979: Pokalmester
1974: Modtager af Emil Asmussens Leagt
1976: 2 ungdomslandskampe
(0-5 mod Østtyskland og 2-1 mod Norge)

Desuden kampe på Alliancens hold

Poul Erik Thygesen og Steen Kleeberg hører jo ikke til i den mundlamme afdeling og årets fest blev ingen undtagelse.

Rigo Møgelberg og Erik Larsen møder trofast og bidrager på hver deres måde.

Erik Larsen, Henrik Vestergaard og Ole Forsing nød den gode mad.

Niels Jørgensen havde det fine tøj på, da han holdt et meget langt indlæg om klubfølelse garneret med diasshow.

Festarrangør Allan Michaelsen var rammet ind af Egon Andersens drenge Niels og John. Det slægstøb kan der ikke løbes fra, og det er der sådan set heller ingen grund til.

B93s statistiker par excellence Palle Banks kom fra Ledøje, sportsredaktør Tommy "Kuglepen" Poulsen fra Horsens, og Torben Nielsen havde igen taget turen fra Sverige.

Bosse Håkansson, Hans Jørgen Aabling og Vagn Holm deltog ivrigt i den løsslupne samtale.

Ejner Holst, Frank Mathiesen og Benno Larsen er med hver gang.

Jan Kreibke og Pierre Larsen er jo i ungdomsafdelingen sådan en aften, men de deltager lige så ivrigt som alle andre.

Så lykkedes det. Hvert år bringer nye ansigter til festen. Denne gang var Carsten Jønsson og Bosse Håkansson med for første gang. Carsten skulle have været med i fjor, men havde kigget forkert på billetten. I år havde han fået pædagogisk vejledning, og så lykkedes det at få ham frem. Bosse Håkansson havde fået sin deltagerbillet i gave til sin 70 års fødselsdag.

Der må grines. Og det blev der. Morskaben fejlede ikke noget.

Jon Knudsen og Niels Thorn fik en sjat rødvin sammen med Jørn Damm, der har fået lidt problemer med bentøjet, så han ikke kunne fortsætte sin glørværdige dommerkarriere.

Historisk turnering

Profiler markerede sig

Desværre var tilskuerinteressen for den traditionelle småboldsturnering ikke så stor. Synd for dem der blev væk. For der blev skrevet fodboldhistorie, der nok vil gå over i evigheden – eller næsten.

Bevægelsesøkonomen Frank Mathiesen, der aldrig har lagt skjul på, at det er bedst at lade bolden gøre arbejdet, viste en hel ny side af sig selv. Frank headede til en bold. Og efter eget udsagn var det helt bevidst. Han forsøgte endda at placere bolden.

Men vi gemmer det bedste til sidst. For ophavsmanden til traditionsfesten, Allan Michaelsen, lavede en ting, der var tæt på at give de nærmeststående et alvorligt hjertetilfælde. Allan valgte sådan helt frivilligt at forlade banen for at give plads til en medspiller, fordi der på hans hold var så mange, at der skulle udskiftning til.

Senere på aftenen blev det afsløret, at Allan få dage senere ville fylde 65 år og at det måske var alderens mildhed, der slog igennem.

Allerede da turneringsleder Jan Flodin offentliggjorde holdene kunne man se, at den sportslige værdi var noget skævvreden. Fru Fortuna havde nemlig bidraget til at skabe et hold, der talte nogle af klubbens største profiler: Fra mål til venstre wing. Faktisk måtte vinderne kun indkassere et enkelt mål. Klasse. At førstepræmien for den suveræne indsats var en stor fadbamse gjorde ikke noget.

*Dette er ikke en autonom BXer.
Det er turneringsleder Jan Flodin.*

Målmand Niels Rasmussen fra vinderholdet mente, at Aksel Saabye skulle belønnes for at være den eneste, der havde scoret på ham i turneringens løb.

I fodboldklubber drikker man øl, så det gjorde Carsten Jønsson, Jens Aabling, Poul Kristiansen og Aksel Saabye, mens Niels Jørgensen var tørlagt.

Tommy "Kuglepen" Poulsen, sportsredaktør på Horsens Folkeblad må have noget nær Danmarks største samling af fodboldautografer. Ikke bare Benny Johansne måtte grifle lystigt løs.

Henrik Ibenfeldt var på dagen ikke alvorligt skadet, så han gjorde det fint.

Dommerduoen Erik Larsen og Henrik Vestergaard gjorde det fin. Fløjtede kampene i gang og fløjtede for mål. Hvor svært kan det være.

Jan Kreibke viser hvor vigtigt det er at have øjnene på bolden.

Ex-toastmaster Flemming Nielsen var ude på banen for at hilse dommer Henrik Vestergaard.

Thomas Larsen fik demonstreret hvor sønnike Emil har lært den sparke-teknik, der har skaffet ham ind i landsholdsvarmen.

Frank Mathiesen, Jan Kreibke, Aksel Saabye, Tom Gisselbæk og Jens Aabling levede op til et olympiske motto om, at det gælder om at være med.

Med tre målmænd var effektiviteten ikke så god hos Henrik Ibenfeldt, "maskinmester" Bo Skovbjerg, Vagn Holm, Rigo Møgelberg, Benno Larsen og Allan Michaelsen.

Niels Haarbye, Keld Kristensen, Jens Sass Hansen, Bent Kristiansen og Søren Knald Petersen forsøgte virkelig, men sammenspillet haltede.

Turneringens helt suveræne vindere med maksimumpoint og 9-1 i målscore. Thomas Larsen, Benny Olesen, Carsten Jønsson, Torben Nielsen og Niels Rasmussen spadserede lige gennem turneringen.

Bent E. Larsen fik sig en sludder med Bosse Håkansson. Senere på aftenen fik Bent E. som den første vandrepokalen til minde om legenden Ernst Nilsson. Bent E. havde forladt selskabet på det tidspunkt, så pokalen måtte overrækkes senere.

Jan Andersen bidrager via sine forbindelser til at denne publikation kan komme på gaden for et fornuftigt beløb. Han kunne gense sig selv som idolbillede fra de gyldne DM-dage.

Allan Michaelsen gennemgår "Miraklet i Valby" hvor spiller efter spiller blev skadet, så det lignede et lazaret. men hvor resultatet bare ikke fejlede noget.

I 1960 spillede de finale i den olympiske fodboldturnering i Rom. Det kunn Flemming Nielsen og Tommy Troelsen så mindes 52 år senere.

Henrik Vestergaard sørger for at der skabes lidt stemning ved at sætte mange artikler og billeder op på tavlen i restauranten.

Næsten alle deltagere kunne være med på gruppebilledet, som det var lidt af en opgave at få styr på.